

[Lysholt Hansen.]

de oplysninger, der nu er givet her om dette faglederhonorar, som sammenlagt med disse personers løn i deres hovedembede gør, at de har en gennemsnitsløn på 180.000 kr., og at lønningerne for nogle enkeltes vedkommende når helt op på 235.000 kr., plus at nogle også har timer ved siden af på skolen, som de får løn for. Hvilke konsekvenser vil ministeren drage på baggrund af det, der blev besluttet, da vi behandlede tjenestemandsoven?

Da vi lavede den i sin tid, var vi netop enige om, at disse højt lønnede folk i statens tjeneste skulle indplaceres på en hensigtsmæssig og rigtig måde i forhold til den arbejdsbyrde, deres hovederhverv gav dem; altså når det at være f. eks. kontorchef i budgetdepartementet eller konsulent i budgetdepartementet gav en så høj normering som 155.000 kr. eller det at være socialdirektør i Århus en så høj løn som 215.000 kr., var det selvfølgelig, fordi det er en meget stor opgave at være leder af disse institutioner. Og så er det, vi har stillet os lidt uforstående over for i finansudvalget, om det kan være rigtigt, at man ved siden af på samme tid kan have et arbejde på forvaltningshøjskolen, der giver et så stort honorar.

Jeg vil gerne sige, at det er ikke honoraret som sådant, der egentlig anfægter mig, det er heller ikke lønnen, der er det afgørende for mig i denne sag; det er mere det, hvordan man klarer to så afgørende, store job tidsmæssigt inden for det samme tidsinterval som f. eks. at være amtsskatteinspektør i Holbæk eller skatteinspektør i Ålborg og samtidig fagleder ved forvaltningshøjskolen i København. Vi vil egentlig gerne have klaret det af, fordi vi jo har haft den arbejdsgang, at vi prøver at komme så kaldte ben til livs; jeg answer ikke dette for et ben, jeg tror, det er et reelt og et stort arbejde, men det er vanskeligt og vil være vanskeligt for folk at forstå, at man er oppe på lønninger på 235.000 kr., tjent inden for den normale arbejdstid inden for skolen, hvor éns hovedembede ligger. Derfor beder jeg ministeren, da vi ikke har kunnet få det klaret af inden, om lige at give mig en oplysning om, hvorvidt ministeren vil være villig til, som vi har spurgt om, at tage spørgsmålet om indplacering og honorering

op til en forhandling snarest muligt, så vi kan finde en afklaring, som alle parter, også de ansatte, kan være tjent med.

Poul Dam (SF):

Det fremgår af finansudvalgets betænkning over forslaget til lov om tillægsbevilling, at socialistisk folkeparti vil stemme imod de militære bevillinger her ved anden behandling.

Heri er der ikke noget nyt, det plejer vi at gøre, det er et resultat af vores stilling til forsvaret, men jeg vil dog gerne tilføje, at disse bevillinger forekommer os endnu mere uforståelige ved denne lejlighed, end de plejer at gøre. Vi har nu i årevis hørt om behovet for at spare. Den forrige regering sagde det, og den nuværende regering siger det: den nuværende regering har jo store spareplaner for fremtiden.

Det drejer sig på forsvarsministeriets budget i meget høj grad om rammebeløb, hvor der ved finanslovforslagets udarbejdelse ikke er sat ganske bestemte bemærkninger på beløbene. Der disponeres over beløbene i løbet af året ved aktstykker, der kommer til finansudvalget. Det vil sige, der ikke er den automatik i disse bevillinger, som der er på en lang række andre områder inden for finansloven. Det ville være muligt for en regering, der virkelig ønskede at spare, at skære ganske betragteligt ned på dette område ved at udsætte nyanskaffelser eller undlade nyanskaffelser. Det gør man ikke, tværtimod, man kører videre på forsvarsrådet, som om der statsfinansielt overhovedet intet er hændt.

Man kan spare på mangfoldige andre ting, men forsvaret synes man ikke under nogen omstændigheder at ville spare på. Hvorfor egentlig ikke, hr. finansminister?

Erhard Jakobsen (CD):

Det fremgår ikke af betænkningen vil tillægsbevillingslovforslaget, at centrumdemokraterne meget gerne så samtlige militære bevillinger forøget med 15-20 pct., for at Danmark derved bedre kunne leve op til vore forpligtelser over for NATO. Når det ikke fremgår af betænkningen, er det, fordi vi ikke ønsker det forsvarsforlig ophævet, som eksisterer; det er vi alle sammen bundet af. Men jeg kan forsikre enhver finansminister og enhver forsvarsminister om, at